

Prima instanță, judecător

Djeta Chistol

Dosarul nr.1a-1487/22

nr. 1-21127019-02-1a-29072022

DECIZIE

02 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,
în componența:

Președintele ședinței de judecată, judecător
judecători

grefier
cu participarea
procurorului
avocatului

Spoială Alexandru
Diaconu Mihail
Dulghieru Dorin
Dimitriu Alina

Tăut Dorina
Medeleanu Roman

a judecat, în ședință publică, apelul avocatului Medeleanu Roman în interesele inculpatului *****, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-2367/2021 din 29 iunie 2022, în cauza penală privind condamnarea lui

***** **Ion**, născut la *****, originar din mun. Chișinău, domiciliat în mun. Chișinău, str. ***** *****, ap. 40, de facto locuiește în mun. Chișinău, str. ***** *****, ap. 38, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, studii medii, supus militar, căsătorit, 1 copil minor la întreținere, angajat în câmpul muncii, anterior judecat:

- prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 20.12.2012 în baza art. 1***** alin. (5) Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, prin Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 05.04.2018 a fost liberat condiționat înainte de termen, în baza art. 91 Cod penal, cu stabilirea a 2 ani 4 luni 14 zile termen de probă, la data de 19.08.2020 a executat integral pedeapsa condiționată,-

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Codul Penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 25 august 2021 – 29 iunie 2022, în instanța de apel: 29 iulie 2022 – 02 noiembrie 2022.

Procedura de citare legal executată.

Avocatul inculpatului pledează pentru admiterea apelului declarat în interesele inculpatului.

Acuzatorul de stat solicită respingerea apelului declarat de către partea apărării.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal –

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-2367/2021 din 29 iunie 2022 a fost hotărât: s-a recunoscut vinovat ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Codul penal și în baza acestei legi, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Codul de procedură penală și art. 82 alin. (2) Codul penal, i s-a numit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani și 4 (patru) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul ispășirii pedepsei stabilite în privința lui *****, urmează a fi calculat din data rămânerii definitive a prezentei sentințe.

S-a aplicat în privința lui ***** măsură preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

În conformitate cu art. 106 Codul penal, s-a confiscat de la ***** în beneficiul statului contravaloarea sumei de 20 000,00 (douăzeci mii) lei, ce constituie valori valutare rezultate din infracțiune.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul *****, în luna decembrie a anului 2020, aflându-se în mijlocul de transport de model „Renault Megane”, cu inscripția „Yandex Taxi”, cu numerele de înmatriculare la moment neidentificate, pe teritoriul SRL „Danalevcom”, amplasată în mun. Chișinău, str. Calea Basarabiei 12/1, acționând cu intenție directă, susținând că are influență asupra unor persoane publice din cadrul Inspectoratului General de Poliție, a pretins de la *****, bani în sumă de 20 000 lei, în vederea influențării persoanelor publice din cadrul Inspectoratului General de Poliție, pentru a emite o hotărâre favorabilă în privința lui ***** și anume: restituirea permisului de conducere, care a fost ridicat de la acesta de către angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General de Poliție, pentru conducerea autoturismului în stare de ebrietate.

Ulterior, pe parcursul lunii decembrie a anului 2020, ***** Ion a primit de la *****, în două tranșe, suma de bani pretinsă anterior, în mărime de 20 000 lei.

*Astfel, prin acțiunile sale intenționate, lui ***** i se incriminează săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 326 alin. (1) Codul penal, după indicii calificativi – trafic de influență, adică „pretinderea și primirea, personal, de bani, pentru sine,*

de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a nu îndeplini o acțiune în exercitarea funcției sale”.

3. Nefiind de-acord cu sentința instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei, cu respectarea termenului legal avocatul Medeleanu Roman în interesele inculpatului *****, a declarat apel, solicitând: admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-2367/2021 din 29 iunie 2022, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui ***** să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă sau cu aplicarea prevederilor art. 90 Codul Penal.

4. În motivarea cererii de apel apărătorul invocă că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului ***** nu a luat în considerație circumstanțele atenuante stabilite în ședința de judecată precum ar fi: recunoașterea vinovăției, cauza penală fiind examinată în procedura simplificată, conform art. 364¹ Codul de Procedură Penală; căința sinceră, indică că, însăși inculpatul a conștientizat faptul comiterii unei acțiuni ilegale; a conlucrat cu organul de urmărire penală. Apărarea consideră că, educarea condamnatului ***** este posibilă fără izolarea ultimului de societate. În acest sens, enunță că însăși procurorul a solicitat o pedeapsă non-privativă de libertate. În acest context, consideră oportun aplicarea unei pedepse sub formă de amendă sau aplicarea prevederilor art. 90 Codul Penal.

5. În cadrul ședinței instanței de apel, *avocatul Medeleanu Roman* în interesele inculpatului *****, a solicitat admiterea apelului declarat potrivit motivelor de drept și de fapt invocate. *Procurorul Tăut Dorina* a pledat pentru respingerea apelului declarat de către avocat în interesele inculpatului, exprimându-și acordul cu sentința instanței de fond. *Inculpatul ******, fiind citat legal, nu s-a prezentat în ședința de judecată, fiind întreprinse măsuri de înștiințare despre locul, data și ora examinării cauzei, la fel nu a prezentat careva acte confirmative ce să ateste starea sănătății a ultimului. Astfel, că Colegiul Penal consultând părțile și ghidându-se de rigorile art. 412 alin. (5) Codul de procedură penală, a dispus judecarea apelului în absența acestuia, la caz fiind în prezența apelului declarat de către avocat în interesele inculpatului.

6. Colegiul penal, audiind participanții prezenți, examinând materialele cauzei penale, consideră apelul depus de avocatul Medeleanu Roman în interesele inculpatului ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-2367/2021 din 29 iunie 2022 ca fiind nefondat și pasibil de a fi respins, cu menținerea sentinței, din următoarele considerente.

7. Conform art.400 alin.(1) Codul de Procedură Penală, *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.*

8. Conform art.414 alin. (1) –(2) Codul de procedură penală, *instanța de*

apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

9. Conform art.415 alin. (1)- (2) Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33–35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei.*

10. Astfel, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul ***** a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

11. Prin urmare, Colegiul Penal ajunge la concluzia că acțiunile inculpatului ***** au fost corect încadrate în baza art. 326 alin. (1) Codul penal, după indicii calificativi –trafic de influență, adică „pretinderea și primirea, personal, de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a nu îndeplini o acțiune în exercitarea funcției sale”.

12. Colegiul penal reține, că sentința nominalizată se contestă în partea stabilirii pedepsei, temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art. 409 alin. (2) Codul procedură penală, lipsește.

13. Conform art. 7 alin. (1) Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana*

celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

14. Conform art. 61 alin. (1)-(2) Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.* Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

15. Conform art. 75 alin. (1) –(2) Codul penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*

16. La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți,

perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

17. Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel ține cont de prevederile art.7, 61, 75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

18. Colegiul penal menționează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

19. Contrar alegațiilor părții apărării, Colegiul penal consideră că, instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art. 16 Codul Penal în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil se clasifică în categoria infracțiunilor grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care se căiește sincer de cele comise, și-a recunoscut vinovăția, anterior a fost judecat prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 20.12.2012, în baza art. 1***** alin. (5) Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă periculoasă, la evidența medicului narcolog și medicului psihiatru nu se află, este angajat în câmpul muncii, are la întreținere un copil minor.

20. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 76 Codul Penal, careva circumstanțe atenuante în sarcina inculpatului ***** nu au fost reținute, iar cu referire la recunoașterea vinovăției, se reține că nu este considerată o circumstanță

atenuantă, deoarece circumstanței respective i s-ar acorda o dublă valență juridică. Recunoașterea vinovăției a fost ca condiție la aplicarea prevederilor art. 364¹ Codul de procedură penală, respectiv fiindu-i redusă cu 1/3 din pedeapsa cu închisoare aplicată inculpatului. Inclusiv în conformitate cu prevederile art. 77 Codul Penal, careva circumstanțe agravante în privința inculpatului nu au fost stabilite.

21. În contextul dat, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate și lipsite de suport probator criticile invocate de avocat în interesele inculpatului împotriva concluziilor primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei stabilite ultimului, ca fiind individualizată greșit invocând, or din materialele cauzei, instanța de apel a stabilit contrariul celor invocate de apărare.

22. Astfel, Colegiul penal conchide că, prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului *****, pentru infracțiunea prevăzută de art. 362 alin. (1) Codul penal, prin prisma prevederilor art. 364¹, art. 82 alin. (2) Codul de procedură penală, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani și 4 (patru) luni, cu ispășirea pedepsei într-un penitenciar de tip seminînchis.

23. Conform art. 90 alin. (1) Codul penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.*

24. O condiție obligatorie (și unicul temei) pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei rezidă în faptul că nu ar fi rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare stabilită. Aceasta ar însemna că, în rezultatul cercetării cauzei și calităților individuale ale inculpatului s-a format convingerea fermă în posibilitatea atingerii scopurilor pedepsei penale fără izolarea de societate, dar în condițiile unui control profilactic al comportamentului persoanei respective într-o anumită perioadă de timp. Astfel, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj sau un drept acordat de lege persoanelor vinovate, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la

realitatea socială concretă. Pentru dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, Colegiul penal trebuie să examineze dacă prin suspendarea condiționată, în cazul dat, va fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei stipulate în art.61 Codul penal.

25. La stabilirea quantumului pedepsei și, îndeosebi, la individualizarea executării pedepsei trebuie de ținut cont de scopurile pedepsei stipulate în art.61 Codul Penal. Legea penală stabilește următoarele scopuri: restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

26. Restabilirea echității sociale prin stabilirea pedepsei se realizează atât față de societate cât și față de partea vătămată. Realizând acest scop, prin pedeapsă trebuie să se asigure posibilitatea reparării prejudiciului cauzat și, în limita posibilă, proporționalitatea dintre restrângerile drepturilor condamnatului și suferințele părții vătămate care au avut loc în rezultatul comiterii infracțiunii. Deci, restabilirea echității sociale presupune restabilirea drepturilor lezate, ca urmare a săvârșirii infracțiunii.

27. Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse. Colegiul penal reține că, în speță, a fost comisă o infracțiune gravă, în speță atestându-se existența recidivei periculoase, or inculpatul ***** prin Încheierea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 05.04.2018, a fost liberat condiționat înainte de termen, în baza art. 91 Codul penal, cu stabilirea a 2 ani 4 luni 14 zile termen de probă, iar la data de 19.08.2020 a executat integral pedeapsa condiționată.

28. Astfel, Colegiul Penal reține că, din momentul liberării de executarea pedepsei sub formă de închisoare numită lui ***** (05.04.2018), nu s-a scurs termenul prevăzut de art. 111 alin. (1) pct. i) Codul penal de 8 ani, prin urmare se impune concluzia că antecedentul penal al acestuia, la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Codul penal (luna decembrie 2020) nu era stins.

29. În contextul dat, Colegiul penal notează că, reieșind din prevederile menționate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare, coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și temeiurile care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de apel este solidară cu concluzia instanței de fond prin care inculpatului ***** i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, care va fi una echitabilă, or celelalte pedepse alternative mai blânde prevăzute de

sanctiunea normei indicate, nu vor asigura atingerea scopului pedepsei, de reeducare și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni de către inculpat.

30. Prin urmare, nu există nici o circumstanță ce ar indica la faptul că la aplicarea unei sancțiuni penale neprivative de libertate condamnatul se va corecta și nu va mai comite alte infracțiuni, or la această soluție instanța de fond a ajuns reieșind din faptul că inculpatul ***** anterior a fost condamnat, antecedentele penale nefiind stinse, însă concluzii necesare însă nu a făcut, comițând o nouă infracțiune intenționată, fapt care impune aplicarea doar a pedepsei cu închisoare.

31. Prin urmare, solicitarea părții apărării privind stabilirea unei pedepse mai blânde, sub formă de suspendare condiționată nu poate fi reținută, or careva temeiuri privind aplicarea unei asemenea pedepse, în viziunea Colegiului, fiind una inechitabilă și disproporțională.

32. În contextul circumstanțelor relevate, Colegiul penal conchide că, instanța de fond a numit o pedeapsă corectă și echitabilă în privința lui *****, care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în apelul declarat, instanța de apel constată că acestea nu își găsesc confirmarea la judecarea apelului, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei or, nu se atestă nici o premisă pentru a aplica față de ***** o altă pedeapsă.

33. Totodată, se reține că pedeapsa stabilită inculpatului coroborează cu Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii”.

34. Luând în considerație cele expuse, Colegiul Penal consideră că instanța de fond a aplicat o pedeapsă echitabilă inculpatului *****, iar temeiurile invocate de partea apărării în cererea de apel nu își găsesc confirmarea la judecarea apelului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei, motiv pentru care Colegiul Penal va respinge solicitarea avocatului cu privire la aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului și va menține pedeapsa numită de instanța de fond, considerând-o corectă, echitabilă și aptă de a atinge scopul restabilirii echității sociale, reeducării condamnatului și prevenirii comiterii a noi

infracțiuni.

35. În conformitate cu art.415, 417-418 Codul procedură penală, Colegiul penal –

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat apelul avocatului Medeleanu Roman în interesele inculpatului *****, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-2367/2021 din 29 iunie 2022 și se menține această sentință fără modificări.

Termenul pedepsei urmează a fi calculat din data reținerii.

Decizia este executorie și poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată public la 30 noiembrie 2022, ora 14.00.

Președintele ședinței,
judecător

Spoială Alexandru

judecător

Diaconu Mihail

judecător

Dulghieru Dorin